

Đôi điều về chữ Nôm và giọng Quảng Nam (p.1)

Nguyễn Cung Thông* (Melbourne, Úc), Vân Hạc** (Hà Nội)

Vừa nghe lại các bài ca Mưa Chiều Kỷ Niệm, Nỗi Buồn Hoa Phượng, Tiếng Mưa Quảng (Nam), xem trang YouTube này [[www.youtube.com](http://www.youtube.com/watch?v=IM6dzrmTx8w)] hay <http://www.youtube.com/watch?v=IM6dzrmTx8w> ... càng nghe càng thấy thú vị, cũng ghi lại vài nhận xét và các dữ kiện liên hệ.

1. Tại sao đọc là Nôm thay vì Nam 喃

Nhắc đến giọng Quảng (Nam) chúng tôi lại nghĩ đến (cách đọc) chữ Nôm. Chữ Nôm là Nôm từ Nam ra Bắc, từ Thừa Thiên đến Rạch Giá Đây cũng là giọng làm thành lỏm, Nam thành Nôm ... Không những thế, thời vua Trần Nhân Tông khởi sắc như qua Cư Trần Lạc Đạo phú ...) được Chế Mân nhượng cho (ở) địa bàn Quảng Nam: cũng là khi người Việt định cư ở các khu này (trong vùng). Do đó, cách đọc chữ Nôm (thay vì chữ Nam) là một **dấu ấn thời-không gian** (impression) của ngôn ngữ: thời gian là khi chữ Nôm khởi sắc và cho ra đời (thiết cho văn học độc lập cũng như truyền thông ở biên giới phía Nam) từ thế kỷ XII, XIII ; không gian là địa bàn tỉnh Quảng Nam nơi mà phương ngữ này phát triển. Xem bản đồ Nam Tiến của dân tộc Việt (trích từ trang [vi.wikipedia.org/wiki/Nam_Tiến])



